

2022

Nummer

2951186

Verordening nazorgheffing gesloten stortplaatsen Flevoland

Soort publicatie:	
Besluit van algemene strekking	Algemeen verbindend voorschrift dwz verordening, nadere regels, openstellingsbesluit
Metagegevens:	
Beleidsonderwerp	
Financiën - Organisatie en beleid	
Gebiedsmarkering	
Plaats Straat + huisnummer Postcode + huisnummer Wegnummer + hectometerpaal Coördinaten	Almere, Bant, Biddinghuizen, Creil, Dronten, Emmeloord, Ens, Espel, Kraggenburg, Lelystad, Luttelgeest, Marknesse, Nagele, Rutten, Swifterbant, Tollebeek, Urk en Zeewolde
Grondslag	Artikel 15.44 Wet milieubeheer
Vastgesteld door	Provinciale Staten
Inwerkingtreding	Gelijktijdig met de Omgevingswet, naar verwachting per 1 januari 2023
Datum besluit	13 juli 2022
Betreft	Nieuwe regeling Oude regeling (Verordening nazorgheffing gesloten stortplaatsen provincie Flevoland) wordt ingetrokken.

Mededeling: Verordening nazorgheffing gesloten stortplaatsen Flevoland.

Met dit bericht laat provincie Flevoland u weten dat er misschien iets verandert in uw buurt. Provincie Flevoland heeft in verband met de komst van de Omgevingswet een nieuwe regeling vastgesteld voor de nazorgheffing voor gesloten stortplaatsen. Hiervoor hebben Provinciale Staten op 13 juli 2022 de Verordening nazorgheffing gesloten stortplaatsen Flevoland vastgesteld.

Contact

Voor informatie over de inhoud of de procedure, kunt u terecht bij provincie Flevoland.
Bel 0320 – 265 265 of mail naar info@flevoland.nl.

Dit besluit treedt in werking met ingang van het tijdstip waarop de Omgevingswet in werking treedt, naar verwachting per 1 januari 2023, en luidt als volgt:

Verordening nazorgheffing gesloten stortplaatsen Flevoland

Provinciale Staten van Flevoland,

Overwegende dat de provincies conform de Wet Milieubeheer verantwoordelijk zijn voor de eeuwigdurende nazorg van de stortplaatsen binnen de provinciegrenzen waar na 1 september 1996 afvalstoffen zijn gestort;

Dat de Verordening nazorgheffing gesloten stortplaatsen provincie Flevoland met de bijbehorende tarieventabel voor het eerst is vastgesteld in de Statenvergadering van 7 januari 1999 en dat nadien alleen de tarieventabel is gewijzigd;

Dat de Omgevingswet paragraaf 8.2 'Regels met betrekking tot gesloten stortplaatsen' van de Wet milieubeheer wijzigt, zodat wordt aangesloten bij de terminologie van de Omgevingswet;

Dat het noodzakelijk is technisch juridische en redactionele wijzigingen door te voeren in de Verordening nazorgheffing gesloten stortplaatsen provincie Flevoland;

Dat ervoor is gekozen de Verordening nazorgheffing gesloten stortplaatsen provincie Flevoland te vervangen door een nieuwe heffingsverordening, die voldoet aan de Omgevingswet en de Wet milieubeheer;

Gelezen het voorstel van Gedeputeerde Staten van Flevoland van 17 mei 2022, kenmerk 2950073;

Gelet op het bepaalde in artikel 15.44, de paragrafen 8.2 en 8.3 en titel 15.11 van de Wet milieubeheer, de Omgevingswet en de Provinciewet;

Besluiten:

Vast te stellen de navolgende verordening en de daarbij behorende bijlagen:

Verordening nazorgheffing gesloten stortplaatsen Flevoland

Aldus besloten in de openbare vergadering van Provinciale Staten van 13 juli 2022.

Griffier,

voorzitter,

Verordening nazorgheffing gesloten stortplaatsen Flevoland

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. storten van afvalstoffen: hetgeen onder 'storten' wordt verstaan in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer;
- b. stortplaats: hetgeen daaronder wordt verstaan in paragraaf 8.2 van de Wet milieubeheer;
- c. gesloten stortplaats: hetgeen daaronder wordt verstaan in paragraaf 8.2 van de Wet milieubeheer;
- d. bedrijfsgebonden stortplaats: hetgeen daaronder wordt verstaan in paragraaf 8.2 van de Wet milieubeheer;
- e. doelvermogen: het voor de eeuwigdurende nazorg benodigde vermogen.

Artikel 2. Aard van de heffing

Onder de naam 'nazorgheffing' wordt bij wijze van een directe provinciale belasting een heffing geheven ter bestrijding van de kosten gemoeid met:

- a. de in artikel 8.49 van de Wet milieubeheer bedoelde zorg voor de in de provincie Flevoland gelegen stortplaatsen;
- b. de door de provincie Flevoland uitgevoerde inventarisatie van plaatsen waar in de provincie Flevoland afvalstoffen zijn gestort en waar dat storten vóór 1 september 1996 is beëindigd en het onderzoek naar en systematische controle van de aanwezigheid, aard en omvang van eventuele verontreiniging aldaar;
- c. de dekking van de aansprakelijkheid, bedoeld in artikel 6:176 van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 3. Belastingplicht

De nazorgheffing wordt geheven van degene die een stortplaats drijft.

Artikel 4. Maatstaf van de heffing

De nazorgheffing wordt geheven per stortplaats.

Artikel 5. Tarieven

1. De nazorgheffing wordt geheven naar de tarieven opgenomen in de bij deze verordening behorende tarieventabel.
2. Wanneer in deze tarieventabel een voorlopige eindheffing is opgenomen zijn Gedeputeerde Staten bevoegd om binnen drie maanden na de sluiting van de betreffende stortplaats de definitieve eindheffing vast te stellen. Daarbij gaan zij uit van de in de tabel opgenomen voorlopige eindheffing, verminderd met de opbrengst van de belegging van het reeds ingebrachte vermogen vanaf 1 januari van het jaar van sluiting tot de sluitingsdatum. Deze opbrengst wordt vastgesteld door het Algemeen Bestuur van het Nazorgfonds en gecontroleerd door een accountant.

Artikel 6. Belastingtijdvak

Het belastingtijdvak is gelijk aan het kalenderjaar.

Artikel 7. Wijze van heffing

De nazorgheffing wordt geheven bij wijze van aanslag.

Artikel 8. Tijdstip van betaling

Een voorlopige aanslag en een aanslag voor de verschuldigde nazorgheffing zijn invorderbaar 30 dagen na de dagtekening van het aanslagbiljet.

Artikel 9. Kwijtschelding

Bij de invordering van de heffing wordt geen kwijtschelding verleend.

Artikel 10. Intrekken verordening

De Verordening nazorgheffing gesloten stortplaatsen provincie Flevoland wordt ingetrokken.

Artikel 11. Inwerkingtreding en ingang van heffing en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op het tijdstip waarop de Omgevingswet inwerking treedt.
2. De datum van ingang van de heffing is het tijdstip waarop de Omgevingswet inwerking treedt.

- Op het moment dat het doelvermogen is opgebracht wordt de heffing beëindigd.

Artikel 12. Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als “Verordening nazorgheffing gesloten stortplaatsen Flevoland”.

Bijlage 1

Tarientabel behorende bij de Verordening nazorgheffing gesloten stortplaatsen Flevoland

Locatie	Jaar aanvang Nazorg	Doelvermogen	Tarief jaarlijkse aanslag
Braambergen	2013	€ 9,6 miljoen	€ 0
Zeeasterweg	2053	€ 41,2 miljoen	€ 400.000

1. Algemene toelichting

1.1 Inleiding

De Wet milieubeheer legt in de paragrafen 8.2 en 8.3 de verantwoordelijkheid voor de nazorg van stortplaatsen waar na 1 september 1996 afvalstoffen zijn of worden gestort bij (Gedeputeerde Staten van) de provincies. Kort samengevat komt de wettelijke regeling er op neer, dat de provincie – in casu het college van Gedeputeerde Staten – organisatorisch, financieel en bestuurlijk verantwoordelijk is voor de eeuwigdurende nazorg van deze binnen het grondgebied van de provincie gelegen stortplaatsen. De organisatorische verantwoordelijkheid houdt in dat Gedeputeerde Staten erop moet toezien dat ten aanzien van gesloten stortplaatsen zodanige maatregelen worden getroffen dat de stortplaatsen geen of zo min mogelijk nadelige gevolgen voor het milieu veroorzaken. Deze maatregelen worden in artikel 8.49 van de Wet milieubeheer aangegeven.

1.2 Verordening Nazorgheffing gesloten stortplaatsen Provincie Flevoland

Om de in de inleiding geschetste financiële verantwoordelijkheid inhoud te kunnen geven bevat de Wet milieubeheer de bepaling dat Provinciale Staten een heffing instellen ter bestrijding van de kosten van de nazorgmaatregelen en de kosten voor de door de provincie uitgevoerde inventarisatie van voormalige stortplaatsen (gesloten voor 1 september 1996) en de systematische controle (monitoring) van aanwezigheid, aard en omvang van eventuele verontreiniging bij die locaties (artikel 15.44). Deze heffing wordt met een belastingverordening opgelegd aan de exploitanten van in de provincie gelegen stortplaatsen.

Uit artikel 15.43 van de Wet milieubeheer volgt dat stortplaatsen waar baggerspecie is gestort en die worden gedreven door de minister van Verkeer en Waterstaat niet onder de heffingsverordening vallen. Voor de Provincie Flevoland betekent dit dat de heffingsverordening niet van toepassing is op het baggerspeciedepot IJsselooq in het Ketelmeer.

In IPO-verband is een modelverordening voor de nazorgheffing ontwikkeld. De onderhavige verordening is op dit model gebaseerd. In de verordening is gekozen voor een objectgebonden heffing, elke stortplaats dient de voor die locatie voorziene nazorgkosten – inclusief risico-opslagen – te betalen. Bij de berekening van het benodigde vermogen (het doelvermogen) wordt als uitgangspunt genomen het reëel moment van de aanvang van de nazorg. Gezien het feit dat de heffing per jaar wordt geheven wordt de laatste aanslag in het jaar voor aanvang van de nazorg uitgebracht. Het doelvermogen is daardoor in het jaar dat de nazorg aanvangt opgebracht.

Schematisch weergegeven in een voorbeeld:

1/1/2000-----laatste aanslag-----31/12/2000 - 1/1/2001 ---aanvang nazorg---- 31/12/2001

De heffing die het benodigde vermogen moet genereren wordt in jaarbedragen geïnd gedurende de periode dat het doelvermogen moet worden opgebracht. De hoogte van de heffing wordt per stortplaats in een tarieventabel vastgelegd. Jaarlijks wordt bezien of de tarieventabel aanpassing behoeft.

De hoogte van de heffing wordt bepaald door het doelvermogen en de tijd tot het moment van aanvang van de nazorg. Het doelvermogen heeft betrekking op alle kosten die in verband met de uitvoering van de nazorg moeten worden gemaakt. De basis voor de kosten van de technische maatregelen voor de nazorg ligt in de nazorgplannen die voor elke stortplaats moeten worden opgesteld. Gedeputeerde Staten moeten met deze plannen instemmen.

Uit het fonds worden uitsluitend bestreden de kosten die worden gemaakt in verband met de uitvoering van de nazorgmaatregelen uit de nazorgplannen en de kosten die verbonden zijn aan de werkzaamheden van het fonds dat in de provincie werkzaam is. De apparaatskosten die gemaakt worden in verband met de uitvoering van de nazorg door de provincie kunnen, ingevolge artikel 15.47, achtste lid, niet in de heffing worden opgenomen. De apparaatskosten van het nazorgfonds (de rechtspersoon) kunnen wel in de heffing worden opgenomen.

1.3 Het Fonds Nazorg gesloten stortplaatsen

Artikel 15.47, lid 1 Wet milieubeheer bepaalt dat Gedeputeerde Staten van een provincie een fonds oprichten voor de nazorg van de stortplaatsen die onder de Verordening Nazorgheffing gesloten stortplaatsen Provincie Flevoland vallen. De opbrengst van de heffingen wordt gestort het fonds zodat daarmee in de loop der jaren een kapitaal kan worden opgebouwd. Het nazorgfonds heeft een tweeledig doel. In de eerste plaats wordt door het apart zetten van de middelen die voor nazorg zijn verkregen in een fonds, zeker gesteld dat die middelen ook alleen voor dat doel worden gebruikt. Het tweede doel van het nazorgfonds is de opbouw van kapitaal voor de toekomst. Het langdurige karakter van de nazorg en het afnemend stortvolume maken het noodzakelijk dat zeker wordt gesteld dat ook op de langere termijn voldoende middelen beschikbaar zijn voor de nazorg.

In lid 3 van artikel 15.47 van de Wet milieubeheer wordt bepaald dat het nazorgfonds van rechtswege rechtspersoonlijkheid heeft. Op grond van de Wet milieubeheer is Gedeputeerde Staten belast met het beheer van het fonds. In lijn met die wettelijke taak is een fondsreglement opgesteld waarin wordt dat Gedeputeerde Staten het algemeen bestuur vormen en uit hun midden de meest betrokken gedeputeerden aanwijzen die tezamen het dagelijks bestuur vormen. Uit het fonds worden na het gesloten verklaren van de stortplaats de maatregelen betaald die voortvloeien uit het nazorgplan voor de stortplaats.

1.4 De uitvoering van de nazorg

Ingevolge artikel 8.50, lid 2 van de Wet milieubeheer kunnen Gedeputeerde Staten de uitvoering van de benodigde maatregelen voor de nazorg opdragen aan een rechtspersoon of instantie. Gedeputeerde Staten blijven bestuurlijk en financieel verantwoordelijk voor de uitvoering van de nazorg.

2. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1.

Voor de begrippen storten van afvalstoffen, stortplaats, gesloten stortplaats en bedrijfsgebonden stortplaats wordt verwezen naar hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1.1 en paragraaf 8.2 (artikel 8.47) van de Wet milieubeheer. Daar worden de voornoemde begrippen gedefinieerd. Voor de volledigheid worden deze definities hier herhaald:

Storten (van afvalstoffen): op of in de bodem brengen van afvalstoffen om deze daar te laten;

Stortplaats: terrein waar afvalstoffen worden gestort, dan wel het gedeelte van een terrein, waar afvalstoffen worden gestort, indien op het terrein niet uitsluitend afvalstoffen worden gestort;

Gesloten stortplaats: stortplaats ten aanzien waarvan de in het derde lid bedoelde verklaring is afgegeven;

Bedrijfsgebonden stortplaats: stortplaats waar uitsluitend afvalstoffen worden gestort, die afkomstig zijn van de onderneming waartoe de stortplaats behoort;

Voor het doelvermogen – onder e – wordt per locatie voor de berekening een reëel moment van aanvang van de nazorg gekozen. Gezien het feit dat de heffing per jaar wordt geheven wordt de laatste aanslag in het jaar voor aanvang van de nazorg uitgebracht. Het doelvermogen is daardoor in het jaar dat de nazorg aanvangt opgebracht.

In principe kan de nazorg aanvangen een jaar na het einde van de huidige vergunningtermijn, tenzij er redenen zijn om redelijkerwijs een ander moment te kiezen. Dat moment kan zowel eerder als later liggen dan 1 jaar na de huidige vergunningtermijn. Een voorbeeld van een reden voor een eerder moment kan zijn een snellere vulling dan verwacht. Een later moment kan aan de orde zijn bij een voorziene langere exploitatie dan de maximaal toegestane vergunningperiode van 10 jaar. Het nazorgplan dient inzicht te verschaffen in het reële moment van aanvang van de nazorg.

Artikel 2.

Uit dit artikel kunnen het karakter en het doel van de heffing worden afgeleid. De nazorgheffing is een directe provinciale belasting met een retributief karakter. De heffing is bedoeld om daarmee de kosten van nader aangeduide werkzaamheden te kunnen voldoen. De redactie is ontleend aan artikel 15.44 van de Wet milieubeheer. In onderdeel a wordt verwezen naar artikel 8.49 van de Wet milieubeheer. Het tweede lid van artikel 8.49 Wet milieubeheer bepaalt, dat onder de zorgplicht de volgende maatregelen vallen:

- a. maatregelen strekkende tot het in stand houden en onderhouden, alsmede het herstellen, verbeteren of vervangen van voorzieningen ter bescherming van de bodem;
- b. het regelmatig inspecteren van voorzieningen ter bescherming van de bodem en
- c. het regelmatig onderzoeken van de bodem onder de stortplaats.

Dit is geen limitatieve opsomming, hiertoe behoren ook andere maatregelen die getroffen moeten worden wanneer schade ontstaat dan wel dreigt te ontstaan aan het milieu als gevolg van de stortplaats. Als mogelijke oorzaken hiervan worden genoemd het tekortschieten van voorzieningen, maar ook gebeurtenissen buiten de stortplaats. Wanneer er sprake is van verontreiniging van de bodem zal die verontreiniging moeten worden aangepakt overeenkomstig de bepalingen van de Wet bodembescherming.

Een goede uitvoering van de nazorg brengt met zich mee dat de kans op schade aan het milieu tengevolge van de op de stortplaats gestorte stoffen uiterst gering is. Als dit zich toch voordoet dan zal door een vroegtijdig signalering de schade tot een minimum worden beperkt. Toch is een dergelijke schade waardoor ook derden kunnen worden gedupeerd niet geheel uit te sluiten. De verhouding tussen de risicoaansprakelijkheid voor stortplaatsen en de nazorgverantwoordelijkheid op basis van de Wet milieubeheer is in artikel 15.49 geregeld. Enerzijds is geregeld dat de provincie geen beroep op die risicoaansprakelijkheid kan doen jegens de voormalige exploitant, anderzijds dat als een derde een beroep doet op die risicoaansprakelijkheid deze derde rechtstreeks het nazorgfonds kan aanspreken. Het fonds kan zich tegen deze aansprakelijkheid verzekeren of anderszins daarvoor gelden genereren. Op grond van het bepaalde in artikel 15.44, tweede lid van de Wet milieubeheer kan daartoe de heffing worden verhoogd. Hiermee wordt de risicoaansprakelijkheid van de voormalige stortplaats exploitant voor de door het bevoegd gezag gesloten verklaarde stortplaats als het ware overgeheveld naar het fonds. Voor de voornoemde risicoaansprakelijkheid van het nazorgfonds is een bedrag in de heffing opgenomen.

Artikel 3.

Dit artikel geeft een aanduiding van degenen, die in beginsel in de heffing worden betrokken. De tekst is overgenomen van artikel 15.45 van de Wet milieubeheer. Onder degene die de stortplaats drijft wordt in deze verordening verstaan de vergunninghouder van de stortplaats.

Artikel 4.

De maatstaf van heffing vormt de basis voor de berekening van de aanslagen. Hierin kunnen, in samenhang met het tarief, diverse beginselen tot uitdrukking worden gebracht, zoals bijvoorbeeld het beginsel 'de vervuiler betaalt', 'het draagkrachtbeginsel' en 'het profijtbeginsel'. Toepassing van het 'draagkrachtbeginsel' is niet toegestaan, in verband met het feit dat het inkomensbeleid is voorbehouden aan de rijksoverheid. Voor bedrijfsgebonden stortplaatsen (stortplaatsen waar uitsluitend afvalstoffen worden gestort, die afkomstig zijn van binnen de inrichting / de onderneming waartoe de stortplaats behoort) en stortplaatsen waar baggerspecie is gestort, schrijft de Wet milieubeheer een object-gebonden heffing voor: de stortplaats genereert de eigen nazorgkosten. In de Wet milieubeheer zijn baggerspeciedepots die gedreven worden door de minister van Verkeer en Waterstaat uitgezonderd van de nazorgheffing. Voor de provincie Flevoland betekent dat het baggerspeciedepot IJsselooog in het Ketelmeer is uitgezonderd van een nazorgheffing.

Voor de niet-bedrijfsgebonden stortplaatsen biedt de wet een keuzemogelijkheid tussen een objectgebonden heffing of een vereveningsheffing. Bij een vereveningsheffing betalen de stortplaatsen naar rato van de hoeveelheid gestort afval gezamenlijk het bedrag dat nodig is voor de nazorg van alle stortplaatsen.

In deze verordening is voor alle stortplaatsen gekozen voor een objectgebonden heffing. De heffing is dan gelijk aan het berekende doelvermogen dat aanwezig moet zijn bij aanvang van de nazorg. Voor de onderhavige heffing geldt het beginsel 'de vervuiler betaalt'. Degene die de stortplaats drijft kan de opgelegde heffing doorberekenen in de storttarieven. Dit betekent dat uiteindelijk de aanbieder van afval, ofwel de vervuiler, betaalt.

De bepaling van het bedrag van de heffing zal plaatsvinden overeenkomstig het vastgestelde het Rekenmodel IPO Nazorg Stortplaatsen (RINAS). Bij de berekening van het doelvermogen per locatie worden de volgende stappen onderscheiden:

1. vaststellen van de uit te voeren werkzaamheden/te treffen maatregelen (inclusief risico's), de periodiciteit waarin deze werkzaamheden/maatregelen moeten worden uitgevoerd alsmede de daaraan verbonden kosten;
2. de geprognosticeerde uitgave voor werkzaamheid/maatregel in een bepaald jaar in de nazorgfase kapitaliseren naar het jaar van aanvang van de nazorg, rekening houdend met een inflatiecorrectie en een correctie voor onverwacht rendement;
3. tot slot wordt het totale doelvermogen bij aanvang nazorg berekend door de som van alle benodigde reserveringen op te tellen.

In de benodigde reserveringen wordt meegenomen de geprognosticeerde uitgave voor het onderzoek naar en de systematische controle van de aanwezigheid, aard en omvang van eventuele verontreiniging op plaatsen waar het storten van afvalstoffen voor 1 september 1996 is beëindigd. Voorts wordt in de benodigde reserveringen de verzekeringspremie voor de risicoaansprakelijkheid als bedoeld in artikel 15.49 van de Wet milieubeheer meegenomen.

De hoogte van het doelvermogen bij aanvang van de nazorg wordt dus bepaald door alle kosten in verband met de uitvoering van de nazorg – inclusief risico's – om te rekenen naar het jaar van aanvang nazorg, waarbij rekening gehouden wordt met zowel inflatie als renteontwikkelingen. De uit te voeren werkzaamheden/te treffen maatregelen worden ontleend aan door de exploitanten op te stellen en door Gedeputeerde Staten goed te keuren nazorgplannen. Daar waar een nazorgplan ontbreekt kunnen Gedeputeerde Staten vaststellen welke maatregelen nodig zijn om de in art. 8.49 Wm bedoelde zorg te kunnen uitvoeren.

Voor het toetsen van nazorgplannen is beleid opgenomen in paragraaf 5.2.1 van het Omgevingsprogramma Flevoland. Voor de dekking van bij de nazorg behorende kosten wordt een objectgebonden heffing gehanteerd. De berekening van de hoogte van de heffing vindt plaats op basis van de door de stortplaatsexploitanten opgestelde nazorgplannen. De provincie ziet erop toe dat voor de stortplaatsen Braambergen, Zeeasterweg en de stortlocatie voor baggerspecie IJsselooog een nazorgplan wordt opgesteld. De nazorgplannen worden getoetst aan de IPO-checklist nazorgplannen stortplaatsen. De berekening van het doelvermogen gaat via het Rekenmodel IPO Nazorg Stortplaatsen (RINAS). De checklist en het IPO-rekenmodel vormen een uniforme basis voor het vaststellen van de nazorgmaatregelen (orde van te treffen voorzieningen in relatie tot kengetallen voor de stortplaats, zoals bijv. oppervlakte, frequentie van monitoring, periodiciteit van vervangingen e.d.), de berekeningssystematiek en de daarin gehanteerde bedragen. De stortplaatsen worden – waar mogelijk rekening houdend met de specifieke omstandigheden van de locatie – op gelijke wijze benaderd.

Indien na vaststelling van een doelvermogen tijdens de exploitatiefase blijkt dat ofwel het doelvermogen moet worden bijgesteld ofwel de opbrengst van de heffing – inclusief rendementen – hoger dan wel lager is dan het bedrag dat nodig is om de kosten te bestrijden die naar verwachting met de nazorg van die stortplaats gemoeid zullen zijn, kan het bedrag van de heffing na afloop van elk heffingsjaar opnieuw worden vastgesteld. Het doelvermogen kan worden bijgesteld vanwege onder meer gewijzigde inzichten in technische mogelijkheden voor wat betreft de nazorg of vanwege gewijzigde inzichten ten aanzien van de exploitatieduur van de stortplaats. Gewijzigde inzichten in de nazorgtechniek zullen tot uitdrukking moeten komen in een aanpassing van het nazorgplan. De wenselijkheid van de herijking van het nazorgplan zal periodiek bezien worden. Zowel de exploitant als het bevoegd gezag kunnen daartoe aanleiding zien. In onderling overleg zal worden bezien of het nazorgplan aangepast dient te worden. De provincie zal om de 5 jaar en in elk geval in het jaar voorafgaand aan het laatste exploitatiejaar van de stortplaats de noodzaak daartoe bezien. De exploitant mag, indien de omstandigheden daartoe aanleiding geven, verlangen dat de noodzaak tot herijking van het nazorgplan wordt bezien.

Artikel 5.

Voor wat betreft de te hanteren tarieven wordt gewerkt met een separaat door provinciale staten vast te stellen tarieventabel. De daarin aangegeven heffing wordt jaarlijks geheven gedurende de periode dat de vigerende vergunning ten tijde van het vaststellen van deze verordening nog geldend is, dan wel gedurende de redelijkerwijs te verwachten resterende exploitatieperiode, wanneer deze korter is dan de vergunningstermijn. Indien redelijkerwijs te verwachten is dat de termijn waarop de nazorg aanvangt langer is dan de vergunningstermijn wordt voor de bepaling van de heffing uitgegaan van de termijn waarop de nazorg aanvangt.

De door middel van de heffing verkregen bedragen zullen met de gedurende de periode tot aanvang van de nazorg verkregen rente- en beleggingsopbrengsten en gecorrigeerd voor inflatie, het benodigde doelvermogen vormen. In de tarieventabel worden zowel de totale belastingplicht (doelvermogen=heffing) als de jaarlijkse aanslagen vastgesteld.

Artikel 6.

Als belastingtijdvak wordt gekozen voor het kalenderjaar.

Artikel 7.

In deze verordening is gekozen voor heffing bij wege van aanslag. Het initiatief tot het vaststellen van de belastingschuld ligt bij de provincie. Indien enig (nieuw) feit grond oplevert voor het vermoeden dat een aanslag ten onrechte achterwege is gelaten of tot een te laag bedrag is vastgesteld kan de te weinig geheven belasting worden nagevorderd. Onder een nieuw feit wordt verstaan een feit dat de belastingheffer op het tijdstip van vaststelling van de aanslag niet bekend was of redelijkerwijs niet bekend had kunnen zijn. Navordering is mogelijk indien de belastingplichtige ter zake van dit feit te kwader trouw is. De bevoegdheid tot het vaststellen van een navorderingsaanslag vervalt door verloop van vijf jaren na het tijdstip waarop de belastingschuld is ontstaan.

Artikel 8.

Ten aanzien van de betalingstermijnen van de bij wege van aanslag geheven belastingen heeft de provincie een ruime bevoegdheid. In principe is in de Invorderingswet 1990 (artikel 9) gekozen voor een termijn van 2 maanden na dagtekening van het aanslagbiljet. Artikel 232a van de Provinciewet geeft Provinciale Staten de bevoegdheid in de belastingverordening van deze termijn af te wijken. Met het oog op de groep van belastingplichtigen is in deze verordening gekozen voor betaling in één termijn, te weten 30 dagen na dagtekening van het aanslagbiljet. Er kan uitstel van betaling worden verzocht. De ambtenaar belast met de invordering van provinciale belastingen is bevoegd tot het verlenen van dat uitstel. In de Leidraad Invordering 2008 worden de redenen genoemd die in de regel worden aangevoerd voor een verzoek om uitstel van betaling. De Leidraad Invordering 2008 is een besluit van de Staatssecretaris van Financiën waarin de door de Rijksbelastingdienst te hanteren beleidsregels op het gebied van de invordering zijn opgenomen. Voor het verlenen van uitstel van betaling wordt hierbij zoveel mogelijk aangesloten. Als redenen voor het verlenen van dat uitstel worden alleen geaccepteerd:

1. Een geschil omtrent de hoogte van de heffing. Voor uitstel van betaling komt alleen dat deel van de betalingsplicht in aanmerking dat betwist wordt.
2. Onvermogen om redelijkerwijs binnen de gestelde termijn aan de betalingsverplichting te voldoen. In het verzoek om uitstel dient het onvermogen aannemelijk te worden gemaakt.
3. Een voornemen om op korte termijn tot ontmanteling van de stortplaats over te gaan. Er dient voldoende duidelijkheid te zijn dat uiterlijk het volgende heffingsjaar de ontmanteling een feit zal zijn. De uitstelmogelijkheid wordt gecreëerd omdat de locatie niet onder de provinciale nazorgverantwoordelijkheid valt wanneer de ontmanteling een feit is. Aan een uitstel op deze grond wordt de voorwaarde verbonden dat een concrete financiële zekerheid wordt gesteld – bijv. in de vorm van een bankgarantie – voor het nakomen van de betalingsverplichting voor het geval dat de ontmanteling niet doorgaat.

Artikel 9.

De mogelijkheid om kwijtschelding te verlenen is vastgelegd in artikel 26 van de Invorderingswet 1990. Op grond van artikel 232e, tweede lid van de Provinciewet volgen provincies het kwijtscheldingsbeleid van de rijksoverheid. Het kwijtscheldingsbeleid is vastgelegd in de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990. Artikel 232e, derde lid van de Provinciewet biedt Provinciale Staten de mogelijkheid om van de ministeriële regeling af te wijken. Bij belastingverordening kan worden bepaald dat geen dan wel gedeeltelijk vrijstelling wordt verleend. Het hierover door provinciale staten te nemen besluit is vormvrij.

Gezien het feit dat de provincie de organisatorische, financiële en bestuurlijke verantwoordelijk krijgt voor de eeuwigdurende nazorg van deze binnen het grondgebied van de provincie gelegen stortplaatsen en hiervoor met de onderhavige belastingverordening middelen dient te genereren wordt geen kwijtschelding verleend.

Artikel 10.

Met dit artikel wordt de Verordening nazorgheffing gesloten stortplaatsen provincie Flevoland ingetrokken.

Artikel 11.

Ingevolge het bepaalde in artikel 136 van de Provinciewet moeten de besluiten tot het invoeren, wijzigen of afschaffen van de belastingverordeningen bekend worden gemaakt. Het niet voldoen aan deze bekendmakingsplicht leidt tot onverbindendheid van de verordening. Bekendmaking geschiedt door plaatsing van de integrale tekst van het besluit in het provincieblad.

Op grond van artikel 139 van de Provinciewet treedt het bekend gemaakte besluit in werking met ingang van de achtste dag na de dag van de bekendmaking, tenzij in de verordening een ander tijdstip is aangegeven. In de verordening wordt bepaald dat deze gelijktijdig met de Omgevingswet inwerking treedt. Voor de ingangsdatum van de heffing is eveneens gekozen voor gelijkschakeling met het moment waarop de Omgevingswet inwerking treedt. Belastingmaatregelen mogen namelijk alleen voor de toekomst gelden.

Artikel 12.

In dit artikel is de citeertitel van de verordening opgenomen, te weten Verordening nazorgheffing gesloten stortplaatsen Flevoland.

3. Toelichting op de tarieventabel

In de tarieventabel zijn de volgende essentiële gegevens opgenomen.

1. In kolom 1 staan de locaties vermeld waarvoor een heffing wordt opgelegd.
2. Kolom 2 geeft voor elke locatie aan wat het jaar is waarin vermoedelijk de nazorg voor die locatie aanvangt, zijnde het jaar waarmee de hoogte van de heffing voor deze locatie wordt berekend.
3. Kolom 3 bevat het doelvermogen zoals dat berekend is het jaar waarin de nazorg aanvangt (kolom 2). De berekening vindt plaats op de wijze zoals beschreven bij artikel 1, onder e. De bedragen die in de tarieventabel in kolom 3 zijn opgenomen zijn bepaald met het Rekenmodel IPO Nazorg Stortplaatsen (RINAS) en gebaseerd op kosten die naar verwachting gemoeid zijn met de in artikel 8.49 van de Wet milieubeheer bedoeld zorg. Indien de opgenomen doelvermogens sterk afwijken van de kosten die worden berekend na goedkeuring van de nazorgplannen zullen de doelvermogens in kolom 3 worden aangepast.
4. Kolom 4 bevat de hoogte van de jaarlijkse aanslag.

Voor de berekening van het doelvermogen en de daarop gebaseerde heffing is de rekenrente in 2014 vastgesteld op 4,4%. Het algemeen bestuur van het 'Provinciaal fonds nazorg gesloten stortplaatsen provincie Flevoland' belegt de beschikbare gelden van het fonds zodanig dat de

hoofdsom en de minimaal vereiste beleggingsopbrengsten worden zeker gesteld. Ingevolge artikel 18 van het 'Reglement Provinciaal fonds nazorg gesloten stortplaatsen provincie Flevoland' is er een treasurystatuut vastgesteld als kader voor het vermogensbeheer. Er wordt nader onderzoek gedaan naar de haalbaarheid van de rekenrente (doelrendement) van 4,4%. Indien na zorgvuldig onderzoek en overleg met de stortplaatsexploitanten mocht blijken dat bijstelling van de eerdere aannames noodzakelijk is, dan zal het doelvermogen opnieuw worden bepaald. De aanslagen voor 2022 en verder worden dan gebaseerd op het herziene doelvermogen.

Voorts is in het doelvermogen een opslag van 5 % opgenomen voor de risicoaansprakelijkheid. Een dergelijke schade veroorzaakt door een stortplaats waardoor ook derden kunnen worden gedupeerd is niet geheel uit te sluiten. De verhouding tussen de risicoaansprakelijkheid voor stortplaatsen en de nazorg-verantwoordelijkheid op basis van de Wet milieubeheer is in artikel 15.49 van de wet milieubeheer geregeld. Enerzijds is geregeld dat de provincie geen beroep op die risicoaansprakelijkheid kan doen jegens de voormalige exploitant, anderzijds dat als een derde een beroep doet op die risicoaansprakelijkheid deze derde rechtstreeks het nazorgfonds kan aanspreken. Op grond van het bepaalde in artikel 15.44, tweede lid van de Wet milieubeheer kan daartoe de heffing worden verhoogd. Hiermee wordt de risicoaansprakelijkheid van de voormalige stortplaats exploitant voor de door het bevoegd gezag gesloten verklaarde stortplaats als het ware overgeheveld naar het fonds.